

Sing vooraf staande: Psalm 19:6, 7 (p. 83)

- 6 Hoe word, deur U vermaan, / my weg 'n helder baan, / en my verwagting skoon!
Hy wat u wet bemin, / die vind, o HEER, daarin / 'n groot genadeloon.
Wie kan van voor af aan / sy dwalinge verstaan / en al wat hom ontbreek het?
HEER, reinig U my tog / van sondes wat daar nog / diep in my hart bly steek het.
- 7 Bewaar my vir die kwaad / dat ek met trotse daad / u heil'ge wil weerstreef;
laat nie die sonde my / oorheers, dan sal ek vry / van groot oortreding leef.
Laat tog my tong en mond, / my hart se diepste grond, / o HEER, op wie 'k vertrou het,
U welbehaaglik wees / wat in my hart kan lees – / my Rots, op wie 'k gebou het.

Ons hulp is in die Naam van die Here wat die hemel en die aarde geskape het.

Geliefdes, genade en vrede vir u van God ons Vader en die Here Jesus Christus deur die kragtige werking van God die Heilige Gees.

Amen.

Psalm 99:1, 5 (p. 492)

- 1 God die HEER regeer. / Beef, o volke, eer, / eer die God wat troon, / waar die géruks woon;
wat in Israel / sy gerig bestel. / Aarde en al wat lewe – / laat dit voor Hom bewel!
- 5 By U, HERE, is / daar vergiffenis, / ook al het u trou / nie hul straf weerhou.
Loof, verhef die HEER; / werp jul voor Hom neer! / Bring Hom roem en ere – / heilig is die HERE!

Gebed

Skrifberyming 15-2:2, 3 (38:2, 3)

- 2 Helaas, die bruidstyd is verby! / Jou eerste liefde 't jy verlaat.
Gedenk daaraan en soek dit weer, / die liefde met die liefdesdaad.
En as jy tog my Woord verwerp, / dan kom Ek, maar met oordeel, weer:
Ek neem jou kand'laar van sy plek / indien jou hart My nie begeer.
- 3 O, luister na My as Ek roep – / dit is die roepstem van die Gees.
Al wie 'n oor het, laat hom hoor / dat jy my bruidskerk weer kan wees.
Aan die oorwinnaar in die stryd / gee Ek die lewensvolle spys,
die altyd-nuwe vrugte van / die keurboom in Gods paradys.

Skriflesing: Matteus 18:15-20; 1 Johannes 5:1-5;

Nederlandse Geloofsbelydenis, Artikel 32

Kernvers: Matteus 18:15-18

As jou broer verkeerd opgetree het teen jou, gaan wys hom tereg waar julle eenkant alleen is. As hy na jou luister, het jy jou broer teruggewen. Maar as hy nie luister nie, neem nog een of twee met jou saam, sodat alles wat gesê word, deur die woord van twee of drie bevestig kan word. En as hy na hulle nie luister nie, sê dit vir die gemeente. As hy ook na die gemeente nie luister nie, moet jy jom as 'n heiden en 'n tollenaar behandel. Dit verseker Ek julle: Wat julle ook al op die aarde toesluit, sal in die hemel toegesluit bly; en wat julle ook al op die aarde oopsluit, sal in die hemel oopgesluit bly. (Matteus 18:15-18 AFR83)

Nederlandse Geloofsbelydenis

Artikel 32: Die orde en tug van die kerk

Ons glo verder dat die regeerders van die kerk, al is dit nuttig en goed om onder mekaar 'n bepaalde orde tot instandhouding van die liggaam van die kerk in te stel en te handhaaf, tog noukeurig moet oppas om nie af te wyk van wat Christus, ons enigste Meester, vir ons ingestel het nie.

En daarom verwerp ons alle menslike versinsels en alle wette wat mense sou wil invoer om God te dien en om, op watter manier ook al, die gewetens daardeur te bind en te dwing. Ons aanvaar derhalwe slegs wat kan dien om eendrag en eenheid te bewaar en te bevorder en om alles in gehoorsaamheid aan God te onderhou. Daarvoor is nodig die ban en alles wat daarmee saamhang, toegepas ooreenkomstig die Woord van God.

1 Kor 7:57; Kol 2:6-7; Matt 15:9; Jes 29:13; Gal 5:1; Rom 16:17-18; Matt 18:17; 1 Kor 5:5; 1 Tim 1:20.

Tema: God is 'n God van orde; Hy eis dat daar orde en tug in die kerk moet wees

Geliefdes in ons Here Jesus Christus, in die kerk van die Here geld net God se Woord. Die enigste gesag wat plek het in die kerk is die gesag van Christus. Daarom maak ons gelowiges nie wette vir die kerk waarvolgens ons die Here moet dien nie. Ons luister alleen na die orde wat Hy in sy Woord aan ons leer om Hom te dien. Daarom mag geen mens en geen vergadering besluite neem en die gelowiges verplig om dit uit te voer nie. Net die Here se Woord het gesag. Daarom moet 'n kerklike besluit ooreenstem met die Woord van God om die gesag van Christus in die kerk te bedien. Christus is immers die enigste Hoof van die kerk.

Aangesien ons almal nog sondaars is, gebeur dit nog baie maal dat nie almal in die kerk volgens die orde van God wil lewe nie. Ter wille van die voortbestaan van die ware kerk eis die Here dat sy kerk ook die Christelike tug moet toepas. Baie mense wat van die Christelike tug hoor, spring sommer dadelik op om aan te val, want volgens hulle hoort daar nie so iets soos tug in 'n Christelike gemeenskap nie. Hierdie reaksie kom by mense voor wat 'n verkeerde siening van Christelike tug het. Vir hulle is tug soos liefdelose straf wat op iemand toegepas word omdat hy hom nie wil skik na die kerk se manier van leer en lewe nie. Dit is so dat die tug in die verlede so deur die kerk toegepas is dat dit eerder na liefdelose straf van mense gelyk het as na liefdevolle tug van die Here.

Daar is egter 'n groot verskil tussen straf en tug. Die owerheid straf 'n misdadiger al het die misdadiger berou oor wat hy verkeerd gedoen het. By hierdie strafoplegging is daar nie sommer sprake van liefde nie, want die owerheid handel volgens die wette van die land. Tug, aan die ander kant, het glad nie die bedoeling om iemand uit die gemeenskap van die kerk uit weg te neem nie. Inteendeel, tug is die handeling wat die kerk op bevel van Christus uitvoer om die sondaar terug te bring in 'n lewende verhouding met die Here en die liefdeskring van God se kinders. Tug word nie toegepas op grond van 'n wetboek nie, maar op grond van die Woord van God. Die Woord van God is immers die gesag van Christus wat bedien moet word.

Iemand mag vra: Is tug werklik nodig in die kerk van die Here? Broers, susters en kinders, afgesien daarvan dat ons Here Jesus sy kerk in Matteus 18 beveel om die tug toe te pas, is die wese van die Christelike tug geleë in God se liefde. Ons kan dit so saamvat: In die Christelike tug het ons te doen met die mens se antwoord op God se liefdesaanbod van ewige redding en verlossing deur Jesus Christus.

Christus het Homself in die plek van die sondige mens voor die regbank van God gestel. Omdat Hy dit gedoen het, het Hy in ons plek die smart en pyn gedra tot in sy dood aan die kruis sodat mense nie die straf van God op die sonde hoef te dra nie. In liefde het Jesus sy hande na ons, die verlore gaande sondaars, uitgestrek en Hy het ons gered van die ewige dood. Nou verwag, ja, nou eis Jesus dat ons hierdie liefde van Hom met liefde sal beantwoord deur sy reddingsdaad ter wille van ons in geloof en liefde aan te neem.

Om hierdie reddingsdaad van Christus in geloof en liefde aan te neem is iets wat inderdaad binne-in ons gebeur. 'n Mens kan mos nie sien as iemand glo dat Jesus Christus hom van die ewige dood verlos het nie. Maar die geloof in en liefde vir God kan onmoontlik vir altyd onsigbaar bly. Iemand wat waarlik glo, word deur die Heilige Gees in die hart verander. En wat in 'n mens se hart aangaan, sal

een of ander tyd sigbaar word in sy woorde en daade. Daarom sê Johannes in sy eerste brief: Ons liefde vir God word daarin duidelik dat ons sy gebooie gehoorsaam. Ons rig ons lewe in volgens die Woord van die Here omdat ons Hom liefhet en dankbaar is vir sy liefde vir ons.

Maar nou, en dit is die hartverskeurende werklikheid van die sonde, gebeur dit dat sommige mense om watter redes ook al nie hulle lewe volgens die Woord van die Here wil inrig nie. Iemand wat dit doen, sê inderwaarheid dat hy die Here nie liefhet nie, want hy gehoorsaam dan nie die gebooie van die Here nie. So 'n mens ignoreer, minag en klap die onbeskryflike groot liefde van Christus weg. So 'n mens het op die pad van 'n vervloekte geklim en is op weg na die ewige oordeel van God.

Geliefdes, aangesien die kerk die liggaam van Christus is waarin daar net plek is vir hulle wat Hom regtig liefhet, moet die wat Hom nie liefhet nie en op wie God se vervloeking rus uit die kerk geweer word. So 'n mens is 'n slegte appel wat die hele kas appels vrot sal laat word. Haal eerder die slegte appel uit as om die hele kas appels weg te gooi. Om hierdie rede is Christelike tug uiters noodsaaklik. As die kerk maar die kanker van boosheid in hulle midde toelaat, hoe sal daar onderskeid getref kan word tussen die kerk en die wêreld wat Christus nie ken nie? Nee, vir die kerk om waarlik liggaam van Christus te bly, moet sy ook die Christelike tug toepas.

Nou wil ons egter weet hoe hierdie Christelike tug werk. Die Christelike tug begin nie by die ouderlinge soos ons so baie maal wil dink nie. Christelike tug begin by onself. Die verkondiging van die heilige evangelie het een van twee uitwerkings by 'n gelowige, óf ek gaan as lidmaat terug huis toe met die vertroostende wete dat al my sondes om Christus ontwil vergewe is, óf ek gaan huis toe met die verontrustende en benouende wete dat die toorn van God op my rus solank ek my oor hierdie of daardie sonde nie bekeer nie. Omdat die ware gelowige weet dat die Here in liefde met hom gepraat het deur die verkondiging van die evangelie bekeer hy hom sonder versuim. Onder leiding van die Heilige Gees en aan die hand van die Woord het die ware gelowige opreg berou oor sy sonde en stry met alle mag daarteen. Omdat hy die Here liefhet, haal hy dan self die vrot appel uit sy lewe voordat sy hele lewe daardeur besmet word.

Eers wanneer dit duidelik word dat daar glad nie selftug by 'n broer of 'n suster is nie, word die kerk by die Christelike tug betrek. Jesus leer ons in Matteus 18 hoe die Christelike tug onderling toegepas moet word. Wanneer ek volhard met 'n onchristelike optrede in my lewe en 'n medegelowige weet daarvan, moet hy of sy self eers kom om my te vermaan. 'n Mens vermaan dan met 'n gevoel van jou eie kleinheid omdat jy weet dat jy ook in dieselfde sonde kon geval het. Jy vermaan dan ook in 'n gees van sagmoedigheid en getrouheid, om my te lei tot bekering en tot my behoud. Jy vermaan my ook nie asof ek 'n vyand is nie, maar soos jou broer, iemand vir wie Christus ook aan die kruis gesterf het. Dit alles gebeur uit die Woord van die Here. En as ek dan na aanleiding van jou vermaning van harte berou het en my bekeer, sê Christus, het jy jou broer teruggewen. Verdere tug is dan nie meer nodig nie.

Hoekom moet ons die Christelike tug onderling toepas? Omdat Christus die sleutels van die koninkryk aan sy kerk gegee het en nie net aan die ouderlinge nie. Ons mag nie soos Kain sê dat ons nie ons broer se oppasser is nie. Ons moet na mekaar omsien. Dit is Christus se bevel. Maar ons sien na mekaar om nie om van mekaar te skinder nie. Nee, ons doen dit om mekaar te help sodat niemand van God se kinders van die pad afdwaal nie. En as die sondaar hom bekeer het na aanleiding van jou vermaning, word daar nie verder oor die sonde met enigiemand anders gepraat nie. Die saak is afgehandel.

As jy egter na vele vermanings nog geen bekering by my sien nie, moet jy een of twee medegelowiges saambring om my te vermaan. Dit is nie omdat die vermaning deur meer as een mens groter waarde het nie. Alle vermanings het altyd ewe veel waarde, want die vermaning kom uit die Woord van God. Die medegelowiges wat saamkom, is daar om te getuig dat die vermaning wel in

liefde en in ooreenstemming met die Bybel plaasgevind het. Eers wanneer ek na al hierdie vermanings ook nog nie geluister het nie, moet jy die klag by die ouderlinge indien. Dan moet die ouderlinge die vermanings verder voer. As ek dan nog nie berou het en my bekeer nie, volg die uitsluiting uit die koninkryk.

Geliefdes, wanneer ons hierdie liefdesweg volg soos Christus ons leer, besef ons dat Christelike tug nie bedoel is om die sondaar uit die kerk uit weg te jaag nie. Wanneer die sondaar hom so aanhoudend verhard het in sy sonde dat dit uiteindelik uitloop op die uitsluiting uit die koninkryk, is dit nie mense wat 'n mens wegjaag nie. Die sondaar het homself met sy liefdelose en onchristelike lewe buite die koninkryk van God gestel. Met sy onchristelike lewe het hy self gesê dat hy die Here nie liefhet nie. En as die koninkryk dan uiteindelik vir hom toegesluit word, bevestig die Here Jesus deur die kerk net die sondaar se eie weglomp uit die koninkryk uit.

As ons mekaar nie vermaan nie, kan ons voor God skuldig wees aan geestelike moord. Luister hoe sê die Here dit aan Esegïel:

Wanneer iemand wat tot dusver reg gelewe het, die regte lewe laat vaar en onreg doen, en Ek bring hom tot 'n val, sal hy sterf. Omdat jy hom nie gewaarsku het nie, sal hy deur sy sonde sterf, en sal die goeie dinge wat hy gedoen het, nie onthou word nie, maar Ek sal van jou rekenskap eis vir sy dood
(Esegïel 3:20 AFR83).

Die Here sal dan vir ons ook vra: Waar is jou broer of suster? En as ons geweier het om ons broer of suster te vermaan, sal ons ook moet antwoord: Here, ek wou hom of haar nie oppas nie.

Iemand met wie daar egter in liefde die hele pad geloop is, soos ons dit leer in Matteus 18, en hy word uiteindelik as gevolg van sy verharding uit die kerk uitgesluit, is hy nie maar net uit die kerk uitgesluit nie. Christus sê dan:

Wat julle ook al op die aarde toesluit, sal in die hemel toegesluit bly;
(Matteus 18:18 AFR83)

So 'n mens word deur Christus uit die koninkryk van die hemel uitgesluit. Dit beteken dan dat hy vir die ewige dood bestem is solank hy weier om hom te bekeer.

Nou kan iemand vra: Is die uitsluiting uit die kerk die doel van tug? Nee, geliefdes. Die Here wil immers nie hê dat die sondaar as gevolg van sy sonde sterf nie, maar dat hy hom sal bekeer en bly lewe. Eintlik het die Christelike tug 'n drieledige doel.

Eerstens gaan dit oor die eer van God. Alles wat ons doen en sê moet tog gedoen en gesê word tot eer van God. Maar wanneer iemand nie meer lewe en praat tot eer van God nie, moet hy ter wille van God se heilige Naam vermaan word.

Tweedens gaan dit oor die behoud van die sondaar. Met die Christelike tug roep die Here in liefde na die sondaar sodat hy hom sal bekeer van sy verkeerde weë en weer die verlossing in Christus met geloof en liefde omhels. Die Christelike tug het juis die ewige redding van die sondaar in die oog net soos wat ouerlike tug bedoel om die kind van erger kwaad te weerhou.

Derdens gaan dit oor die heiligheid van die gemeente. Hoe kan 'n kerk wat maar gelate toelaat dat 'n broer of suster volhard in hulle sonde en nie daardie slegte appel uithaal nie, dan heilig bly? Daardie slegte appel gaan almal ten kwade beïnvloed. Om heilig te wees beteken juis dat die kerk anders as die wêreld moet wees. Maar as die kerk voortwoeker in die sonde soos hulle wat Christus nie wil erken nie, wat maak die kerk dan anders as die wêreld? Niks nie, want die kerk het 'n onheilige klomp mense geword wat nie meer die liggaam van Christus genoem kan word nie.

En die sondaar voor wie die poorte van die koninkryk uiteindelik toegesluit moet word, mag nie maar net gelos word nie. Christus sê: Behandel so 'n mens soos 'n heiden en 'n tollenaar. Nou weet ons ook hoe het Jesus die heidene en tollenaars behandel. Hy het uit sy pad uit gegaan om die evangelie van die koninkryk aan hulle te verkondig. Ook ons moet daardie sondaar weer en weer gaan bearbei omdat ons nie nou kan sê wat die Here uiteindelik met hom of haar wil doen nie. Miskien is sy of haar naam tog in die boek van die lewe geskryf; ons weet nie.

As die sondaar deur God bedoel is vir die ewige lewe, sal die Here deur sy Gees die berou en bekering in so 'n mens se hart werk. Dit is berou en bekering wat daartoe sal lei dat die mens werklike verbetering van sy lewe beloof en bewys. Dan volg die weg van weer opneem in die kerk, want hy is waarlik 'n lidmaat van Christus.

Geliefdes, Christus het aan sy kerk 'n groot en verantwoordelike opdrag gegee toe Hy die sleutels van die koninkryk aan ons gegee het. Laat ons hierdie sleutels in verantwoordelikheid hanteer tot eer van God en tot troos van God se kinders. Mag die Gereformeerde Kerk Bellville nooit ophou om die heilige evangelie suiwer te verkondig nie en nooit ophou om die Christelike tug toe te pas nie.

Amen!

Slotgebed

Skrifberyming 15-7:5, 6 (43:5, 6)

- 5 Ek kom gou! Hou dan bestendig / wat my mond aan jou beloof.
Wees net waaksaam, en laat niemand / jou die eerkroon ooit ontroof.
Wie oorwin, hom sal 'k bevestig: / as 'n suil sal hy verrys,
om daar nooit weer uit te gaan nie, / in my God se pragpaleis.
- 6 Op hom sal'k die Godsnaam skrywe, / onuitwisbaar sal dit straal,
met die naam ook van die Godstad / wat van God op aarde daal.
Daar skryf Ek my nuwe Naam ook, / waar hy draer van sal wees.
Laat wie ore het, dan luister / na die roepstem van die Gees.

Die genade van ons Here Jesus Christus, die liefde God die Vader en die gemeenskap van die Heilige Gees sal met elkeen van julle wees en bly.

Amen.

Ds Coenraad Vrey
Gereformeerde Kerk Bellville
12 Mei 2013